

Kerékpáros tisztelgés az aradi vértanúk előtt

2013. október 3-án útra keltünk biciklünkkel, hogy lerójuk tiszteletünket Aradon a vértanúk emlékműve előtt. Kis csoportunk, mely 13 diákból és 5 kísérő tanárból állt, komoly elhatározással vágott neki a több mint 200 kilométeres túrának az ünnepség után 9 órakor.

„A széllel szemben járok, meleg van, mégis fázom én...” Ez a Bródy-gondolat majdnem igaz is volt, csak a meleg hiányzott, így az első kilométerek nehezen teltek a csípős hidegben és a kellemetlen szembe szélben, ám túllendülve a holtponton már megszokott útitársként üdvözöltük őket.

Egy rövid nyárlőrinci pihenő után Töserdőnél rendeztünk egy gyorsulási versenyt, hogy hamarabb leküzdjük a Tiszaalpár előtti "komolyabb hegyi szakaszt". Az Alpári rét megtekintése után megérkeztünk első nagyobb pihenőnkhez, Dunszt tanár úrékhoz. Nagyon kedves fogadtatásban volt részünk, jól fogyott a zsíros kenyér és a tea. A kötelező csoportképek után ismét biciklire pattantunk és meg sem álltunk a csongrádi Csuka csárdáig.

A megérdemelt gulyásleves után ejtőzéseképp egy fogadásnak lehettünk tanúi, melynek tárgya az volt, hogy Csizmadia tanár úr megmártózik-e a Holt-Tisza kb. 10 fokos vizében. A tanár úr csobbant, így megnyerte a fogadást!

18 órára már elfoglaltuk szállásunkat a hódmezővásárhelyi Bethlen Gábor Református Gimnázium internátusában. A kellemes esti társalgás után másnap a SEGAFREDO vezényszóra keltünk 5:50-kor. Csizmadia tanár úr ágyba vitte a tanár uraknak a kávé, de mivel egy szobában aludtunk, így ezt mi is hallottuk.

Egy leheletnyi – a lehelet is látszott a fagyos reggelen - tekerés után - mely a gimnáziumig tartott -, kiváltságos helyről tekinthettük meg az iskola megemlékező műsorát. Ezután a vásárhelyi fiatalokkal és kísérő tanáraikkal kiegészülve vágunk neki az aznapi 60 kilométeres útnak. Bizakodva tekintettünk a napi táv elé, mert előző nap már kilencvenötöt letekertünk. Mezőhegyesen a drótsamaraink mellett az állami méntelep lovait is megnéztük. Sajnos az idei túra sem maradt el defekt nélkül, egy „hódkeréken” tátongott ujjnyi nagyságú lyuk. Az nap esti szállásunk Battonyán volt a "kis Vuk" odújában. „LAVAZZA, azaz Jó reggelt Battonya!” hallatszott az ismerős hang...

Másnap indultunk neki az Arad városa előtti utolsó szakasznak, mely 30 kilométert foglalt magában. „Lóra” szállás után kissé fáradtan igen erős szembe szélben, de végig tekertük ezt a szakaszt is. A szállás elfoglalása után egy tortával megünnepeltük társunk nagykorúságba lépését, majd egy rövid városnézés után megnéztük az ünnepi műsort a színházban. A programok jelen időben zajlottak.

Másnap október 6-án 10:30-kor részt vettünk a szentmisén a minorita templomban, majd a Szabadság-szobornál tartott ünnepségen is ott voltunk. Egy gyors ebéd után visszamentünk biciklivel a Szabadság-szoborhoz, melyet megkoszorúztunk, majd kitekertünk a Vesztóhelyre, ahol részt vettünk a koszorúzó ünnepségen és Galambos Eszter illetve Tóth Ákos elhelyezték az iskola koszorúját.

A méltóságteljes megemlékezés után megkezdtük túránk utolsó tekert részét. Aradról kiérve társaink hátát támogatva biztattuk egymást ennek a 30 kilométeres távnak a leküzdéséért. Mikorra a határra értünk, már várt minket a kisbusz, mely egész a REFI udvaráig szállított minket. Az utazás felhőtlen jó kedvvel – hiszen már nem kellett tekernünk - és hangos énekléssel telt. Büszkék voltunk egymásra az elmúlt napok fényében és örültünk, hogy részesei lehettünk a magyarság egyik meghatározó ünnepének, ahol az aradi magyarokkal együtt emlékezhettünk az életüket is feláldozó hősökre. Itt szeretnénk köszönetet mondani az összes felajánlónak, Szenes Mártonné Durucz Anna igazgatónőnek, Szabados László, Csizmadia Szabolcs, Laczay András, Vass Ernő tanár uraknak és Kalmár Béla bának a túra megszervezéséért és megvalósításáért.

Akik az iskolát képviselték: Galambos Eszter, Tánczos Dorina, Szabó Martin, Németh Zsolt, Schuster Tamara, Ádám Eliza, Földvári Sándor, Kuti Nóra, Dobrai Dominik, Tóth Ákos, Balaton Anna, Győri Kristóf, Jákob Márk

Tóth Ákos

12. c osztály